

Stichting kinderen van Ecuador nieuwsbrief

Aangekomen in januari 2010, een maand om nieuwe plannen te maken. We willen graag met jou deze plannen doornemen, maar ook nog even stil staan bij 2009. Een jaar waarin veel gebeurde; een nieuw kinderspeelhuis, een nieuwe Ecuadoriaanse kracht en de start van het Sol Sponsorplan. Ook is er in de Nederlandse pers aandacht aan ons besteed met de programma's Onverwacht Bezoek en Aanpakken & Wegwezen en een artikel in Mijn Geheim en de Flair.

Deze keer in de nieuwsbrief;

- Kerstviering
- Even voorstellen: het team in Ecuador
- Twee leuke acties van 2009
- Interview met stagiaire Yasmijn
- Onze goede voornemens voor 2010

De kerstviering

In oktober deden we een aanvraag bij de school Saint Patrick, via contact Ecuadoriaanse kracht Paola, om de kerstviering bij hen te mogen doorbrengen. Zij nodigen elk jaar verschillende stichtingen uit om bij hen het kerstprogramma te vieren. Dit jaar mochten wij komen. Eind november werd er een lijst gemaakt en bij de directie van de markt neergelegd. Een paar keer riep de marktpresidente via de radio de programmering om, waarna de marktouders hun kinderen konden inschrijven op de lijst. Er zou plek zijn voor 100 kinderen. Zouden we deze lijst vol krijgen? We hadden er

een hard hoofd in. Na twee dagen gingen Melanie de lijst ophalen en warempel de lijst was vol. Op 18 december moesten de kinderen die op de lijst stonden om kwart voor acht s'ochtends klaar staan. Maar letterlijk geen kind te bekennen. Met navraag doen bij de ouders kwamen we erachter dat het ministerie van onderwijs die dag een verplicht examen had ingesteld en dat de kinderen dus, op de vrij geplande dag, toch naar school moesten. Welkom in Ecuador! Wat een teleurstelling maar niets aan te doen. Na veel rondlopen en zoeken zaten er om half negen 50 kinderen in de bus. De helft. Omdat het programma op school eigenlijk om half negen begon zijn we naar school gegaan. Ook wat moeders en oma's gingen mee. Het was een kort stukje rijden naar school. Bij de school aangekomen uitgelegd waar de andere helft kinderen was en werden de kinderen in groepjes verdeeld. De oudere kinderen van de school hadden per klas een activiteit verzorgd waar de kinderen aan mee deden. In één groep was het kleien in een andere groep de stoelendans. Daarna werd iedereen verwacht op het schoolplein waar de kinderen werden getrakteerd op een hondenshow van de politie. De kinderen vonden de trucjes geweldig om te zien. Daarna stonden de hotdogs en cola klaar voor iedereen, ook voor de begeleiders, en was er een poppenkast en grote springkussens. Om de hele mooie, warme, fantastische dag af te sluiten kregen de kinderen ieder een geweldig cadeau en een snoepzak mee naar huis.

Zelfs voor de 14 jarige jongens was er een cadeau. Op de terugweg naar de markt in de bus was de helft van de kinderen voldaan in slaap gevallen. Ook de begeleiders hebben genoten van de stralende gezichtjes van de kinderen. Heel mooi om te zien dat jong en oud ontzettend blij waren. Daar kon geen woord tegenop.

Woensdag de 23^e hebben we in “la Casita” zelf kerst gevierd. Met kaarsjes op tafel lekker gegeten en bij de kerstboom pakketjes met kleding en speelgoedjes uitgedeeld. Een fijne kerst voor ons allen.

Even voorstellen: Het team in Ecuador Bestaande uit: Paola, Eli en Melanie

Paola (1983)

Werkt sinds 1 oktober 2009 bij de stichting. Ze werkt van maandag tot en met vrijdag en is verantwoordelijk voor het project Spelend leren in “la Casita”. Ze haalt dagelijks met de vrijwilligers de kinderen op van de markt en brengt ze naar het kinderspeelhuis. Elke maand staat een ander thema centraal. In het kader van het thema doen de kinderen activiteiten. Paola is het schoonzusje van Melanie. Ze heeft samen met haar man Santiago twee kinderen, Anahi (5) en Ariel (2).

v.l.n.r. Eli, Melanie & Paola

Kort interview met Paola (vertaald vanuit het Spaans door Melanie):

Omschrijf jezelf in het kort:

“Ik ben een rustig, gevoelig, liefdevol, direct en sterk persoon. Kwaliteiten die ik afhankelijk van de situatie in mijn, persoonlijke en professionele, dagelijkse leven tot uiting breng. Ik ben verantwoordelijk en heb respect voor mezelf en anderen. Ik houd van kinderen en een hobby is voetbal.”

Hoe ben je bij de stichting terecht gekomen?

“Allereerst door informele gesprekjes met Melanie over situaties die zij tijdens haar werk, met de kinderen en vrijwilligers, tegenkwam. Ook deelde ik een tijd een huis met vrijwilligers en stagiaires van de stichting. Deze stagiaires namen ooit kinderen van de stichting mee om bij ons te douchen omdat die mogelijkheid er in het kinderspeelhuis niet was. Ik zag zo met eigen ogen wat de stichting bijdroeg en kreeg steeds meer interesse in dit werk, en dacht er vaak over na hoe ik een bijdrage zou kunnen leveren. Tijdens een gesprek met Melanie heb ik haar die vraag voorgelegd. Daarna vroeg zij mij om deze functie binnen de stichting te vervullen. Waarop ik “ja” heb gezegd.”

Hoe zijn de weken werken tot nu toe bevallen?

“Goed! Ik hou van de diversiteit tussen de jonge en oudere kinderen, de verschillende persoonlijkheden, hun gedragingen, voorkeuren, gevoelens etc., de verschillende culturen (Ecuadorianen en vrijwilligers van Andere nationaliteiten), en daarmee bezig te kunnen zijn.”

Zijn er dingen waar je tegenaan bent gelopen?

“De situatie met de familie Gudiño heeft verschillende situaties losgemaakt, moeilijke maar ook verdrietige momenten. En vaak de weinige interesse en negativisme om te studeren en betere professionele personen te worden van de oudere kinderen.”

Welke visie heb je voor de ochtend en middaggroep?

“Voor de ochtendgroep waarden & normen, interesse om dingen te leren creëren. Het aanleren van basisinformatie, hun gedrag verbeteren ondanks dat er in hun jonge leven al zo veel moeilijks op hun pad komt. Maar bovenal dat hoop ik te kunnen bijdragen aan dat het blije contente kinderen zijn/worden.”

Wat vind je het leukste en wat vind je het minste leuk aan je werk?

“Het leukste de lach van de kinderen op hun gezichtjes tijdens de activiteiten en het minste dat sommige kinderen weinig enthousiasme hebben wat dan moeilijk te stimuleren is.”

Wat staat er op de planning voor januari en februari?

*“onder andere; Dieren, hun geluiden en hun omgeving. Gezichtsuitdrukkingen en deze leren herkennen.”
Elke dag maken ze een werkje wat bijdraagt aan kennisvergroting. Deze werkjes worden per kind in een map bewaard en één keer per maand ga ik met die map langs de ouders om te laten zien wat hun kinderen leren en geleerd hebben, maar ook om ouders te betrekken bij hun kinderen en ze te stimuleren (meer) te leren. Dat ze trots zijn op hun eigen kinderen en dat kinderen leren trots te zijn op hun eigen (kunnen).*

Eli (1976)

In het verleden heeft Eli op het marktproject gewerkt en heeft het kinderspeelhuis in Guayaquil gedraaid. Nu is zij weer terug in Quito en werkt ze sinds 1 december 2009 weer voor de stichting in Quito. Ze leert kinderen die niet naar school gaan, en nooit zijn geweest, lezen en schrijven. In de middag geeft ze handvaardigheidles. Daarnaast leest ze elke vrijdag voor. 's Ochtends leest ze voor aan de kinderen van de ochtendgroep (2 t/m 5 jarigen) en in de middag aan de kinderen van de middaggroep (6 t/m 12 jarigen). Eli is getrouwd met Edwin en heeft twee kinderen, Samantha (10) en Alexander (6)

Melanie (1979)

Deze Nederlandse uit Budel-Dorplein heeft in 2004 de stichting opgericht. Ze is eindverantwoordelijk voor het project Spelend leren en de coördinatie van de andere projecten. Ze werkt van maandag tot en met donderdag in het kinderspeelhuis op kantoor. Ze onderhoudt de contacten met Nederland en begeleidt de vrijwilligers en stagiaires. Daarnaast geeft ze individuele begeleiding aan kinderen en hun ouders. Melanie is getrouwd met Ecuadoriaan David en zij hebben samen een dochtertje, Nina Bo (3).

Dit vaste team wordt het gehele jaar ondersteund door vrijwilligers en stagiaires zodat de projecten kunnen draaien en groeien.

Twee van de vele leuke acties voor de stichting van 2009 uitgelicht; *Kerstballenactie van Jamie: Opbrengst 130 euro!*

Jamie Piroe mailde ons zelf met het voorstel om een actie op touw te zetten voor de stichting. Dit naar aanleiding van het zien van het programma aanpakken & wegwezen waar twee stagiaires gevolgd worden binnen onze stichting. Met tranen in de ogen bij het kijken van dit programma besloot ze iets voor de kinderen te willen doen. En het idee was: Kerstballen verkopen! Een tijd voor kerst zijn de kerstballen ingekocht en is het logo van de stichting op de kerstballen aangebracht. Tijdens de feestdagen zijn de kerstballen in Rotterdam stad verkocht. Met een geweldige opbrengst.

Dirk fietst actie: Opbrengst ruim 2700 euro!

In juli vertrok Dirk voor vijf maanden naar Zuid-Amerika. Zijn doel? Zoveel mogelijk geld ophalen voor onze stichting en een andere stichting in Brazilië. Maar ook persoonlijke doelen. Een uitgebreide voorbereiding en training gingen vooraf aan zijn tocht. Op het programma stonden 12.500 kilometers door 7 verschillende landen. Het startpunt was in Brazilië en zondag 6 december kwam hij aan in Quito, het eindpunt van de tocht. Onderweg werden Uruguay, Argentinië, Bolivia, Peru en Chili gepasseerd. Een ontvangstcomité stond op hem te wachten bij de finish. Melanie en de kinderen hadden een spandoek gemaakt en ballonnen opgeblazen. Vrijwilligers Susanne, Edwin en Inge waren ook aanwezig. Een bijzondere gast was de vriendin van

Dirk bij aankomst in Quito

Dirk, Carola. Zij hadden elkaar al vijf maanden niet gezien!

Dinsdag 8 december zijn Dirk en Carola bij ons langs geweest om een kijkje te nemen. Ook wij waren heel nieuwsgierig naar zijn beweegredenen en ervaringen. Hierbeneden een korte samenvatting.

“Drie jaar geleden las ik een artikel over een fietsreis van Parijs naar Dakar. Ik dacht: ‘dat ga ik doen!’. Ik ben toen veranderd van baan, maar het kwam er niet van om die fietsreis te maken. Mijn interesse was wel gewekt. Toen kwam ik de organisatie Tour David tegen en heb ik me geabonneerd op de nieuwsbrief. Zij hadden een nieuwe reis samengesteld in Zuid-Amerika. Ik wilde graag een langere periode weg, je kunt het een soort midlifecrisis noemen dat is niet iets waar ik me voor schaam. Ik heb ontslag genomen en ik ben me gaan voorbereiden.” Ik wilde graag mijn reis koppelen aan een goed doel. Het leek me ook leuk om twee projecten te zoeken in de landen van het begin- en eindpunt Brazilië en Ecuador. Ik ben gek op kinderen en wilde daar graag wat voor doen. En ik zocht een kleine stichting, omdat ik dan ook kan zien wat er met het geld gebeurt. Op internet vond ik de stichting en ik ben de website gaan lezen. Ik vond het belangrijk dat de stichting betrouwbaar overkwam. Het voelde goed en ik ben toen met de stichting in zee gegaan. Een ander punt dat ik belangrijk vond, was dat de stichting Nederlands is. Hierdoor kan er makkelijker gecommuniceerd worden.”

“Een fietsreis van 12.500 Kilometer door 7 landen van Zuid Amerika.

Een reis waarin ik zoveel gezien en beleefd heb dat het moeilijk is om aan te geven wat nou de absolute hoogtepunten waren. Ik kan wel het Uyuni zoutmeer in Bolivia noemen maar dan doe ik de Atacama Desert in Chile te kort of het mystieke Machu Piccu in Peru of de jungle in Ecuador of de finish in Quito. Afijn te veel om op te noemen.

Het moment dat ik over de finish ging werd ik met mijn gevoel echt twee kanten op geslingerd. Aan de ene kant zoo blij dat het voorbij was. Dat ik Carola weer in mijn armen sloot en dat ik het gehaald had. Maar aan de andere kant verdrietig omdat het avontuur en het fietsen voorbij was.

Maar nu na drie weken “relaxen” kan ik zeggen wat me het meest is bijgebleven. En dat is mijn innerlijke reis.

Dat ik krachten in mezelf heb ontdekt die ik van te voren niet vermoed had. Dat ik fysiek en mentaal alles kan wat ik wil. Dat ik een mens ben met gevoelens en emoties.

Het heeft me zelf vertrouwen gebracht. Ik weet wie ik ben, wat ik wil en wat ik wil met de rest van mijn leven.

Ik wil mensen inspireren om hun hart te volgen. Door bijv. columns te gaan schrijven in magazines over “gewone” inspirerende mensen. Deze zijn namelijk over te vinden op de wereld. Denk aan de vrijwilligers van jullie eigen stichting.”

En zo zijn er nog veel meer lieve mensen die acties op touw hebben gezet en zetten voor de stichting en onze kinderen in Ecuador. Acties zoals een klussenpot, wandelen naar Santiago de Compostella, een garageverkoop etc. Over deze acties kunt u lezen en foto's bekijken op onze site. De website wordt deze maanden aangepast en er zal een kopje gewijd gaan worden aan de acties voor en door de stichting. Dit zal een belangrijk plekje gaan krijgen op onze website.

Iedereen die een actie op touw heeft gezet voor de stichting BEDANKT voor jullie waardevolle inzet en bijdrage.

Wil jij een actie op touw zetten voor ons? Neem dan contact op met Patty of Susanne voor ideeën, ondersteuning, advies en/of actiemateriaal.

Patty: info@kinderenvanecuador.nl

Susanne: susanne@kinderenvanecuador.nl

Interview met stagiaire Yasmijn:

Yasmijn heeft in de periode van augustus tot en met oktober stage gelopen bij de stichting. Ze is derde jaars SPH (Sociaal Pedagogische Hulpverlening) studente en heeft individuele begeleiding gegeven aan de familie Gudiño. Deze stage heeft ze samen gedaan met haar vriend en medestudent Jurriaan. Hieronder een interview met Yasmijn over haar ervaringen.

Hoe ben je bij de stichting terecht gekomen?

“De moeder van Jurriaan had een televisieprogramma gezien over een stichting in Ecuador. Dit bleek toevallig Stichting Kinderen van Ecuador te zijn. Zijn moeder heeft ons geïnformeerd en de website doorgegeven. We waren op zoek naar een andere stage, omdat onze eerste stage in Quito een chaos was. We werden niet goed begeleid en ook konden we de door school opgestelde competenties daar niet halen.”

Wat heb je bij de stichting gedaan?

“We hebben vooral de familie Guidiño begeleid. We hebben ze een stapje verder geholpen met hun algemene kennis, motoriek en cognitieve ontwikkeling. Maar ook gewoon in het dagelijks leven. We hebben ze ondersteund in de, voor ons simpele dingen, zoals koken en het eten van goede voeding. We hebben ook nachtdiensten gedraaid. Het doel was eerst om de familie te leren over hygiëne en het slapen gaan. Zo is het voor ons heel normaal om je tanden te poetsen voor het slapen gaan, een pyjama aan te trekken en nog even naar de wc te gaan. Doordat de familie al vele jaren andere gebruiken is gewend, is het moeilijk om dit aan te passen. Er zou dan continu woonbegeleiding aanwezig moeten zijn. We hebben het doel dan ook veranderend naar een goed voorbeeld geven en met name de kinderen te laten zien dat het ook anders kan.”

Wat zijn belangrijke leermomenten voor je geweest?

“Een belangrijk leermoment voor mij is geweest om progressie te leren zien. In Nederland wordt er op de werkvloer heel erg gehamerd op progressie en efficiënt werken. Er moet duidelijk iets uit je begeleiding komen. Hier moet je vooral leren om naar de kleine dingen te kijken. Dat is ook heel belangrijk voor jezelf. Als je de kleine dingen niet ziet, krijg je weinig voldoening uit je werk.

Een ander belangrijk leermoment is geweest, dat ik me emotioneel niet te veel moet laten meeslepen in het leven van de cliënt. In mijn vorige stage in Ecuador ben ik vrij plotseling gestopt, omdat we niet konden bereiken wat we wilden bereiken. Hierdoor voelde het alsof ik de kinderen in de steek liet. Daarom heb ik tijdens deze stage bewust emotioneel meer afstand genomen van het gezin.”

Wat was je leukste en het minst leuke ervaring?

“Het zijn veel kleine dingen geweest die het leuk hebben gemaakt. Ik heb Paty bijvoorbeeld het woord ‘caca’ leren schrijven wat poep betekent in het Spaans. Ik heb toen ontzettend veel lol gehad met die meiden. Wat een andere leuke ervaring was, was om met de kinderen naar de bioscoop te gaan. Het was voor de kinderen de eerste keer en daarom heel speciaal. Hun ogen werden heel groot toen we binnenkwamen. Vragen als “Is dat de televisie?” Het was leuk om te zien dat ze zo genoten. In Nederland is elk kind al zo gewend aan veel dingen dat je niet snel zo’n pure blik in die ogen ziet.

Het minst leuke was het gedrag van de moeder van het gezin, omdat ze soms niet te peilen is en dat kan voor wrijvingen zorgen met de kinderen. Ze weet gewoon niet hoe ze met de kinderen en hun emoties om moet gaan.”

Welke adviezen wil je meegeven aan toekomstige vrijwilligers of stagiaires?

“Dat ze de kinderen echt willen leren kennen. Dat je die nieuwsgierigheid hebt. Dat maakt je stage of vrijwilligerswerk veel leuker. Je moet proberen de leuke kanten van de kinderen te zien en daar mee aan de slag te gaan. Als je de kinderen echt gaat leren kennen dan bouw je ook een band met ze op. Op deze manier kun je meer met ze bereiken.

Daarnaast is het belangrijk om naar iemand te kijken zonder de verhalen van anderen te horen, zodat je zonder vooroordelen en met een open visie met iemand kunt starten.”

Onze goede voornemens voor 2010

Onder andere:

- ✓ Gestructureerd een programma aanbieden in het kinderspeelhuis “la Casita”
- ✓ Op zoek naar 100 vaste maandelijkse sponsoren om de stichting financieel stabiel te maken
- ✓ Meer kinderen individueel begeleiden
- ✓ Met het SOL Sponsorplan meer kinderen naar school kunnen laten gaan
- ✓ Meer scholen benaderen om stagiaires te werven zodat we met hen gerichte programma's kunnen aanbieden in het kinderspeelhuis en op de scholen. O.a seksuele voorlichting, zelfredzaamheid vergroten, zelfverdediging, gezinsbegeleiding.
- ✓ Een programma opzetten, in samenwerking met de markt, voor de markt op het gebied van afval en recycling.
- ✓ Ouders meer betrekken bij de opvoeding van hun kinderen, en bij de stichting.
- ✓ Oprichting van een activiteiten comité in Nederland

Zodat dit jaar een nog mooier jaar wordt dan afgelopen jaar. Wij hopen dit ook weer met jou te kunnen doen. Bij deze bedanken wij nogmaals alle sponsoren die ons in 2009 financieel of met goederen hebben gesteund.

Stichting kinderen van Ecuador

www.kinderenvanecuador.nl

Heb je vragen over vrijwilligerswerk & projecten?

Mail Melanie: melanie@kinderenvanecuador.nl

Heb je vragen over de stichting, acties, donaties, de nieuwsbrief etc.?

Mail Patty: info@kinderenvanecuador.nl

Mail Susanne: susanne@kinderenvanecuador.nl

Heb je vragen over het SOL Sponsorplan?

Mail Susanne: susanne@kinderenvanecuador.nl

Rekeningnummer van Stichting Kinderen van Ecuador:

17 38 78 008 (Rabobank te Venlo)